LW. 92.041/903. We Lwowie, dnia 12. października 1903.

[illegible] 400

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie zaopatrzenia dla rodziny ś. p. Grzegorza Bubesa, stróża przy Wydziale krajowym.

Wysoki Sejmie!

W dniu 9. b. m. wieczorem Grzegorz Bubes, stróż Wydziału krajowego, pomagając zawodowemu personalowi przy wytwarzaniu światła elektrycznego, dostał się pod koło rozpędowe w ruch puszczone, a choć ruch natychmiast wstrzymano i jego wydobyto — w kilka chwil zakończył życie.

Czy przyczyną tego nieszczęśliwego wypadku była własna nieostrożność i zbytnie oswojenie się zmarłego z niebezpieczeństwem, czy nie ma jakiej winy personalu do obsługi maszyn powołanego, wykażą dochodzenia — wobec jednak śmierci poniesionej przy służbie Wydziału krajowego, Wydział krajowy odwołuje się do Wys. Sejmu o zaopatrzenie dla rodziny pozostałej po ś. p. Bubesie.

Zmarły pozostawił żonę Maryę w wieku lat 52 i troje dzieci, z których najstarsza córka Katarzyna, licząca 21 lat, pracuje już na siebie będąc prowizoryczną nauczycielką przy szkołach ludowych; druga córka Marya, w wieku lat 17, uczęszcza do Seminaryum nauczycielskiego; najmłodszy syn wreszcie Jan jest w wieku lat 14 i uczęszcza do gimnazyum.

Zmarły Bubes należał do najstarszych stróżów służących przy Wydziale krajowym.

Przyjęto go mianowicie do służby 13. lutego 1882 r.

Uznając jego długoletnią, zawsze rzetelną i przykładną służbę, przedstawił Wydział krajowy w wyjaśnieniach do budżetu na rok bieżący (przy Rubr. II. do poz. 27.) wniosek, by jemu i trzem innym stróżom przyznać wyjątkowo wyższe wynagrodzenie, mianowicie obok mieszkania wynagrodzenie o rocznych 720 koron; — obecnie więc sądzi Wydział krajowy, że przy postawieniu wniosku na zaopatrzenie wdowy i sierót po Bubesie, może Wydział krajowy cyfry powyższej użyć za wytyczną.

Norm określających rodzaj i wysokość zaopatrzeń dla służby niestałej i członków ich rodzin nie ma dotychczas i unormowanie zaopatrzeń dla tej kategoryi służby krajowej jest rzeczą przyszłości, dlatego przy wniosku w obecnym wypadku pójdzie Wydział krajowy częściowo za analogią przepisów emerytalnych dla służby etatowej przy Wydziale krajowym, zawartych w statucie emerytalnym z 15. lutego 1898 a to tem więcej, że zmarły Bubes, jak już podniesiono, odznaczał się zawsze w służbie niezwykłą gorliwością.

Statut emerytalny wyznacza w §. 18. dla wdów po służbie etatowej jako najniższą pensyę kwotę rocznych 400 K i w takiej też wysokości dar z łaski zamierza Wydział krajowy zaproponować dla Maryi Bubesowej, natomiast przy ozna-

czeniu wysokości zaopatrzeń na wychowanie 2 sierót, nie mogących jeszcze utrzymać się z własnej pracy i które były dotychczas na pełnem utrzymaniu rodziców, zaproponuje Wydział krajowy nieco wyższy wymiar, niżby wypadło według norm statutu z 15. lutego 1898, tak mianowicie, by zaopatrzenia wdowy i sierót po Bubesie wyczerpały razem kwotę 720 K rocznie, t. j. każde dziecko otrzymać ma aż do pełnoletności lub wcześniejszego ustalenia bytu po 160 K rocznie.

Na podstawie powyższego wywodu i podnosząc raz jeszcze, że rodzina Bubesów w razie uchwalenia przedstawionych wniosków otrzyma łącznie całe wynagrodzenie, jakie dotychczas zmarły ojciec w gotówce pobierali, Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Od 1. listopada 1903 przyznaje się:

a) Maryi Bubesowej, wdowie po ś. p. Grzegorzu Bubesie, tytułem daru z łaski rocznie 400 K;

b) sierotom po ś. p. Grzegorzu Bubesie, które nie mają dotychczas utrzymania z własnej pracy t. j. Maryi i Janowi Bubesom tytułem zaopatrzenia na wychowanie po 160 K rocznie.

Co do trwania przyznanych wsparć mają mieć zastosowanie analogiczne postanowienia o pensyi wdowiej i dodatkach na wychowanie statutu emerytalnego z 15. lutego 1898 roku.

2. W Rubrykę II. poz. 32. (dary z łaski) budżetu na rok 1903 wstawia się kwotę 120 K a w tąższamą Rubr. i poz. budżetu na rok 1904 pozycyę 720 K.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Marszałek krajowy:
St. Badeni w. r.

Sprawozdawca:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.
Członek Wydziału krajowego.